

Sygn. akt VII U 2305/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący: Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant: st. sekretarz sąd. Małgorzata Gruza

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy A. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania A. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 18 września 2014 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 2305/14

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 18 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.) odmówił uchylenia prawomocnej decyzji z dnia 09.01.2014r. znak: (...), nr (...) stwierdzającej obowiązek ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia przez A. M. (1) pozarolniczej działalności gospodarczej w okresach: od 14.09.2002r. do 04.05.2003r., od 01.09.2003r. do 31.10.2003r., od 01.05.2004r. do 03.05.2004r. oraz od dnia 16.06.2008r.

W uzasadnieniu decyzji podano, że ZUS w dniu 09.01.2014r. wydał decyzję nr (...) stwierdzającą, iż z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawca we wskazanych okresach podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu, decyzja została doręczona w dniu 16.01.2014r. i jest prawomocna.

W dniu 23.07.2014r. wpłynął wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej powyższą prawomocną decyzją. Do pisma wnioskodawca załączył kserokopię umowy o pracę z dnia 01.08.2012r. zawartej z firmą (...) s.r.o., kserokopię aneksu do powyższej umowy, kserokopie harmonogramów pracy za miesiące 08.2012r.- 03.2013r., 07.2013r.- 06.2014r. oraz kserokopie potwierdzeń otrzymanego od powyższego pracodawcy wynagrodzenia za miesiące 03.2013r.-05.2014r. Jednocześnie poinformował, iż wynagrodzenie jak i czas pracy na Słowacji stanowi więcej niż 5% wynagrodzenia i czasu pracy z tytułu wykonywania działalności gospodarczej w Polsce.

Po ustaleniu przez ZUS, iż wnioskodawca wpis do ewidencji działalności gospodarczej posiada od dnia 05.08.2003r., wszczęto postępowanie wyjaśniające, o którym poinformowano zainteresowanego i po analizie dołączonych dokumentów organ ubezpieczeniowy uznał, że wnoszą one niczego nowego do sprawy.

W związku z powyższym uznano, że brak podstaw do uchylenia decyzji z dnia 09.01.2014r. i wydano zaskarżoną decyzję.

W odwołaniu od tej decyzji A. M. (1) podniósł, że się z nią nie zgadza, wnosi o jej zmianę i stwierdzenie, że od dnia podjęcia pracy na Słowacji podlega tamtejszemu ustawodawstwu względnie o uchylenie decyzji i skierowanie jej do ponownego rozpatrzenia.

Decyzji zarzucił naruszenie:

- prawa materialnego poprzez obrazę przepisów art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 1661 z 30.04.2004 r. ze zm.)

- prawa procesowego poprzez obrazę przepisów art. 6, art. 7, art. 77 § 1, art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2013.267 j. t. ze zm.)

- prawa procesowego poprzez obrazę przepisów art. 16 ust. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczą wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284 z 30.10.2009, str. 1 z zm.)

W uzasadnieniu podał, że od dnia 01.08.2012r. rozpoczął wykonywanie pracy na podstawie umowy o pracę w firmie (...) s.r.o mającej siedzibę na terenie Słowacji w C. przy ul. (...). Złożył wniosek o ustalenie właściwego ustawodawstwa zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi. Do wniosku została dołączona umowa o pracę z firmą (...) s.r.o.. Umowa została zawarta na czas nieokreślony a wymiar czasu pracy został ustalony na 1 godzinę miesięcznie z wynagrodzeniem w wysokości 40 euro. Wraz z umową został złożony aneks zmieniający ilość godzin na 10 miesięcznie. Zgodnie z umową miejscem pracy jest Słowacja, stanowisko pracy - promotor usług i produktów świadczonych przez pracodawcę albo klientów pracodawcy. W ocenie skarżącego w oparciu o wyżej wskazane przepisy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w Polsce i pracy najemnej wykonywanej na rzecz słowackiego pracodawcy na terenie Słowacji podlega ustawodawstwu słowackiemu w zakresie stosowania przepisów o obowiązkowych ubezpieczeniach społecznych. W obszernym uzasadnieniu odwołania wskazał na argumenty przemawiające za słusnością jego odwołania. Dołączył pozew jaki do słowackiego Sądu złożyła firma, z którą zawarł wskazywaną umowę o pracę oraz wyniki kontroli tej firmy, dokonanej przez słowacką instytucję ubezpieczeniową. (odpowiedź na odwołanie k. 2-4 as, załączniki k. 5-22as)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie podnosząc argumenty będące podstawą wydania zaskarżonej decyzji. Zreferowano dotychczasowe ustalenia ZUS i wskazano przepisy, będące podstawą wydanych decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 2-4 as)

Na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 roku wnioskodawca podał, że w wyniku odwołania domaga się ustalenia, iż od sierpnia 2012r. podlega ustawowemu ustawodawstwu słowackiemu w związku z wykonywaną tam pracą najemną. We wcześniejszych okresach pracował w Polsce i nie ma zastrzeżeń do ustalonego okresu ubezpieczenia. W związku z tym domagał się uchylenia poprzedniej decyzji obejmującej okres od 01.08.2012r. Twierdził, że nie przypomina sobie aby na Słowacji była wydawana jakakolwiek decyzja dotycząca ustalenia podlegania przez niego ubezpieczeniom społecznym. Wnioskodawca twierdził, że nadal pracuje na Słowacji i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie. (wyjaśnienia wnioskodawcy k. 43vas)

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Według danych zawartych Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, iż wpis do ewidencji działalności gospodarczej A. M. (1) posiada od dnia 05.08.2003r. jego działalność polega na tym, że zajmuje się wykonywaniem montażu konstrukcji stalowych, wyposażenia magazynów oraz sprzedażą drukarek. Wnioskodawca jeździ do klientów i wykonuje im montaż. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej pod danymi spółki (...) S.C. odwołujący figurował jako osoba zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 14.09.2002r. do 04.05.2003r. Pod osobistymi danymi identyfikacyjnymi z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej figurował jako osoba zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od 01.09.2003r. do 31.10.2003r. oraz od dnia 01.06.2008r., natomiast jako osoba zgłoszona wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego figurował w okresach: od 01.05.2004r. do 30.04.2006r. oraz od 19.03.2008r. do 31.05.2008r.

Jako płatnik składek skarżący figurował w okresach: od 01.09.2003r. do 31.10.2003r., od 01.05.2004r. do 30.04.2006r. oraz od 19.03.2008r. Z danych zawartych w KSI ZUS wynika, iż w okresie od 04.05.2004r. do 15.06.2008r. skarżący był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika(...) S. O. (NIP: (...)) z wynagrodzeniem wyższym od minimalnego wynagrodzenia za pracę. W okresach: od 14.09.2002r. do 04.05.2003r. , od 01.09.2003r. do 31.10.2003r., od 01.05.2004r. do 03.05.2004r. oraz od 16.06.2008r. nie posiada innych tytułów do ubezpieczeń społecznych.

W KSI nie zaewidencjonowano dokumentów rozliczeniowych skarżącego za miesiące od 08.2012r. Zgodnie z wystawionymi przez ZUS Oddział w L. formularzami Al z dnia, 24.10.2011r. oraz z dnia 25.09.2012r. w okresie od 12.10.2011r. do 24.11.2011r. dla skarżącego ma zastosowanie ustawodawstwo polskie.

Pismem z dnia 20.08.2012r. skarżący zwrócił się z wnioskiem o ustalenie właściwego, ustawodawstwa w związku z podjęciem zatrudnienia na terenie Słowacji od dnia 01.08.2012r.

Do wniosku dołączył potwierdzenie zgłoszenia do słowackiego ubezpieczenia od 01.08.2012r. (tzw. Registracny list FAO). Ponadto przedstawił umowę o pracę, z której wynika, że w dniu 01 stycznia 2012 roku A. M. (1) zawarł umowę o pracę ze słowackim pracodawcą – (...) s.r.o z siedzibą w C. Republika Słowacji, zgodnie z którą został zatrudniony od dnia 1 sierpnia 2012 roku, na czas nieokreślony, w wymiarze 1 godzin tygodniowo, na stanowisku promotora usług i produktów świadczonych przez pracodawcę albo klientów pracodawcy – rozdawanie ulotek na ulicy w miejscowości C. na terenie Słowacji. Wynagrodzenie ustalono na 40 euro miesięcznie, które jak podał wnioskodawca otrzymywał gotówką z siedziby firmy. Według twierdzeń wnioskodawcy wykonywanie pracy polegało na tym, że stał na ulicy przez 10 godzin i rozdawał ulotki, które otrzymał od pracownika biura. Firma ma swoją siedzibę w galerii handlowej. Wnioskodawca podał, że firmę polecił mu znajomy. Skontaktował się z nim przedstawiciel Polak, z którym podpisał umowę o pracę. Wnioskodawca nie miał stałych dni wykonywania pracy, telefonicznie powiadamiał kiedy przyjedzie na Słowację, po czym pobierał ulotki, podpisywał godziny wykonania pracy, nie wnikał kto go kontroluje. (umowa – akta ZUS, wyjaśnienia k. 43v as).

Słowacka instytucja właściwa pismem z dnia 25.07.2013r. poinformowała, że w wyniku przeprowadzonej przez Narodowy Inspektorat Pracy i zakład ubezpieczeń społecznych, kontroli, praca wykonywana przez pracowników na rzecz słowackiej spółki na rzecz spółki (...) s.r.o. miała charakter działalności nieistotnej, tj. marginalnej. W konsekwencji powyższego w zakresie zabezpieczenia społecznego od dnia 01.08.2012r. ma wobec skarżącego również zastosowanie ustawodawstwo polskie.

W konsekwencji ZUS decyzją z dnia 09.01.2014r. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art.12 ust. 1 art. 13 pkt art. 34 ust 2. art. 68 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń . społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, póź. 1585. z późn. zm.) art. 13 ust. 1 lit. b w związku z art. 13 ust. 1 lit. b. art. 13 ust. 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE z 30.04.2004 nr L 166/1) i w związku z art. 5 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 987/2009 dotyczącym wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE z 30.10.2009 nr L 284/1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że A.

M. (2) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresach wskazanych w decyzji, w tym m.in. od 16.06.2008 roku do nadal, a więc również od 01.08.2012r. (decyzja – akta ubezpieczeniowe)

Decyzja została doręczona wnioskodawcy i osobiście przez niego odebrana w dniu 16.01.2014r. A. M. (1) nie odwoływał się od niej i decyzja stała się prawomocna.

W dniu 23.07.2014r. wpłynął wniosek skarżącego o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocną decyzją z dnia 09.01.2014r.. Do pisma dołączono kserokopię umowy o pracę z dnia 01.08.2012r. zawartej z firmą (...) s.r.o., kserokopię aneksu do powyższej umowy, kserokopie harmonogramów pracy za miesiące 08.2012r. - 03.2013r., 07.2013r. - 06.2014r. oraz kserokopie potwierdzeń otrzymywanego od powyższego pracodawcy wynagrodzenia za miesiące 03.2013r. - 05.2014r. Jednocześnie skarżący poinformował, iż wynagrodzenie jak i czas pracy na Słowacji stanowi więcej niż 5% jego wynagrodzenia i czasu pracy z tytułu wykonywania działalności gospodarczej w Polsce.

Po stwierdzeniu, że A. M. (3) nadal posiada wpis do ewidencji działalności gospodarczej od dnia 05.08.2003r. ZUS zawiadomił skarżącego o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i po przeanalizowaniu przedłożonych dokumentów poinformował, iż nie wnoszą one niczego nowego do sprawy i związku z powyższym brak podstaw do uchylenia decyzji z dnia 09.01.2014r.

W tym stanie rzeczy wydano zaskarżoną decyzję.

W toku postępowania sądowego zobowiązano ZUS do wskazania czy wobec odwołującego na terenie Słowacji była wydana decyzja dotycząca wyłączenia z ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania pracy najemnej od 01.08.2012r. i czy decyzja ta jest prawomocna. (k.44as)

W dniu 16.01.2016r. ZUS przesłał do Sądu uzyskaną odpowiedź słowackiej instytucji z dnia 13.01.2016r. w sprawie prawomocności decyzji o nieobjęciu A. M. (1) od 01.08.2012r. ubezpieczeniami na terenie Słowacji.

(...) wydała decyzję o nieobjęciu A. M. (1) od 01.08.2012r. obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym, emerytalnym i ubezpieczeniem od utraty pracy, jako pracownika (...), s.r.o. P. w C. na terenie Słowacji. Decyzja jest prawomocna i obowiązująca od 28.11.2013r. (k. 46-47as)

Wnioskodawca na rozprawie przyznał, że razem z wezwaniem na rozprawę otrzymał informację o powyższej decyzji S. P.. Twierdził, że podejmuje poprzez wynajętą kancelarię czynności zmierzające do ustalenia w jaki sposób doszło do wydania tej decyzji. Wniosków dowodowych nie składał.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zawartą w aktach sprawy, w tym z dokumentów stanowiących korespondencję pomiędzy ZUS a odwołującym oraz pomiędzy ZUS a słowacką instytucją właściwą S. P., które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlega oddaleniu.

Z analizy powyższego stanu faktycznego wynika, że A. M. (1) prowadzący w Polsce działalność gospodarczą zawarł umowę o pracę z pracodawcą, który miał zarejestrowaną działalność na terenie Słowacji. Z tytułu zawartej umowy odwołujący został zgłoszony do ubezpieczeń w Słowacji. Jednakże właściwa Słowacka instytucja ubezpieczeniowa w dniu 2 listopada 2012 roku wyraziła zastrzeżenie do ustalonego tymczasowego ustawodawstwa słowackiego wskazując, że świadczona praca miała charakter marginalny. Skutkiem tego było ustalenie dla odwołującego tymczasowego ustawodawstwa polskiego, które stało się ostateczne w oparciu o decyzję z dnia 09.01.2014r. związku z

tym, że słowacka instytucja właściwa nie zgłosiła do tego ustalenia w przewidzianym w przepisach terminie zastrzeżeń. Co więcej właściwa Słowacka instytucja ubezpieczeniowa wydała decyzję o nieobjęciu A. M. (1) od 01.08.2012r. obowiązkowym ubezpieczeniem chorobowym, emerytalnym i ubezpieczeniem od utraty pracy, jako pracownika (...), s.r.o. P. w C. na terenie Słowacji. Decyzja jest prawomocna i obowiązująca od 28.11.2013r.

W ocenie Sądu istotnym jest, że po przeprowadzeniu u pracodawcy odwołującego kontroli przez słowacką instytucję ubezpieczeniową, zakwestionowała ona rzeczywiste wykonywanie działalności przez pracodawcę i realne wykonywanie zatrudnienia przez pracowników mających zawarte z tym pracodawcą umowy o pracę. Słowacka instytucja ubezpieczeniowa miała zastrzeżenia do pierwotnie ustalonego ustawodawstwa słowackiego. Przeprowadziła kontrolę ważności zawartych umów. Skutkiem powyższego było wydanie w ramach własnych kompetencji decyzji wyłączających z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych pracowników, wobec których ustalono, że nie podlegają oni takim ubezpieczeniom ze względu na zakwestionowanie zawartych przez nich umów o pracę.

Natomiast ZUS nie czynił żadnych własnych ustaleń w zakresie dotyczącym faktycznego wykonywania na Słowacji pracy najemnej przez odwołującego. Ustalenia te były przedmiotem zainteresowania instytucji właściwej miejsca wykonywania zatrudnienia czyli instytucji słowackiej. S. P. miała wątpliwości dotyczące faktycznego wykonywania pracy A. M. (1), w związku z czym zaprotestowała przeciwko pierwotnemu ustaleniu tymczasowego ustawodawstwa słowackiego jak również prawomocnie wyłączyła odwołującego w spornym okresie z ubezpieczeń społecznych na terenie Słowacji.

Odwołujący nie powołał dowodów przeciwnych i nie wykazał podlegania ustawodawstwu słowackiemu. Składając w lipcu 2014 roku wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocną decyzją z dnia 09.01.2014r. wnioskodawca w istocie nie przedstawił żadnych innych, nowych, istotnych dowodów, które przemawiałyby za przyjęciem, że nieprawidłowa jest decyzja z dnia 09.01.2014r., ustalająca wobec niego obowiązek ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej oparty o ustawodawstwo polskie. Dołączona umowa o pracę najemną na terenie Słowacji, jej aneks czy wykaz godzin pracy i wypłacone wynagrodzenie znane były już w większości polskiemu organowi ubezpieczeniowemu w związku z wydaniem wcześniejszej decyzji. Poza tym zgodnie z przepisami koordynacyjnymi nie podlegały badaniu przez polski organ ubezpieczeniowy. Ich ocena należała do Słowackiej instytucji. Ocena taka została wykonana przez właściwy organ ubezpieczeniowy, który poinformował polską instytucję ubezpieczeniową, iż została wydana decyzja wyłączająca wnioskodawcę z obowiązkowych ubezpieczeń w spornym terminie na terenie Słowacji i decyzja ta jest prawomocna. Ustalenie to ma moc wiążącą dla polskiego organu ubezpieczeniowego i na terenie Polski nie podlega badaniu. Wnioskodawca nie podważył skutecznie tego ustalenia. Dołączenie do odwołania kserokopii pozwu o ochronę dóbr osobistych, jaki został wniesiony przez jego pracodawcę przeciwko słowackiej instytucji ubezpieczeniowej jest bez znaczenia prawnego dla sytuacji prawnej wnioskodawcy. Po pierwsze złożenie pozwu nie oznacza skuteczności i zasadności roszczenia, po drugie pozew dotyczy innego podmiotu niż wnioskodawca i nie przekłada się bezpośrednio na sytuację A. M. (1) w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywanego zatrudnienia.

Wbrew twierdzeniom A. M. (1) zawartym w odwołaniu, ZUS wydając skarżoną decyzję nie naruszył wskazanych w odwołaniu przepisów.

Zasady ustalania właściwego ustawodawstwa regulują przepisy powołanych wyżej rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 166/1 z 30.04.2004 r.) i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE nr L 284/1 z 30.10.2009)

Zgodnie z art. 11 ust. 3 lit a) powołanego rozporządzenia nr 883/2004 osoba, wykonująca w Państwie Członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego Państwa Członkowskiego.

W myśl art. 16 ust. 1, 2 rozporządzenia nr 987/2009 osoba, która wykonuje pracę w dwóch lub więcej państwach członkowskich, informuje o tym instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego, w którym

ma miejsce zamieszkania. Wyznaczona instytucja państwa członkowskiego miejsca zamieszkania niezwłocznie ustala ustawodawstwo mające zastosowanie do zainteresowanego, uwzględniając art. 13 rozporządzenia podstawowego 883/2004 oraz art. 14 rozporządzenia wykonawczego 987/2009. Takie wstępne określenie mającego zastosowanie ustawodawstwa ma charakter tymczasowy. Instytucja ta informuje wyznaczone instytucje każdego państwa członkowskiego, w którym wykonywana jest praca, o swoim tymczasowym określeniu.

Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia 883/2004 - osoba, która wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje swą pracę najemną lub, jeśli wykonuje taką pracę w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich, ustawodawstwu określoneemu zgodnie z przepisami art. 13 ust. 1.

Według art. 5 ust. 1 rozporządzenia 987/2009 dokumenty wydane przez instytucję państwa członkowskiego do celów stosowania rozporządzenia podstawowego i rozporządzenia wykonawczego, stanowiące poświadczenie sytuacji danej osoby oraz dowody potwierdzające, na podstawie których zostały wydane te dokumenty, są akceptowane przez instytucje pozostałych państw członkowskich tak długo, jak długo nie zostaną wycofane lub uznane za nieważne przez państwo członkowskie, w którym zostały wydane.

W niniejszej sprawie właściwa instytucja słowacka przyjęła, że A. M. (1) świadczył pracę o charakterze marginalnym na terenie Słowacji pracy u wskazanego pracodawcy i odrzuciła pierwotnie ustalone ustawodawstwo słowackie. Z tego względu na mocy art. 14 punktu 5b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 987/2009, praca ta nie może być brana pod uwagę do celów określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa na mocy art. 13 rozporządzenia podstawowego. Przepis art. 14 pkt 5b stanowi bowiem, że „do celów stosowania art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego osoba, która „normalnie wykonuje pracę najemną w dwóch lub w kilku państwach członkowskich”, oznacza w szczególności osobę, która w sposób ciągły wykonuje na zmianę kilka rodzajów pracy, z wyjątkiem pracy o charakterze marginalnym, w dwóch lub więcej państwach członkowskich, niezależnie od częstotliwości takiej zamiany czy też jej regularnego charakteru.”

W związku z faktem, że odwołujący wykonywał pracę na rzecz (...) s.r.o. wyłącznie w wymiarze marginalnym, zatrudnienie to na mocy art. 14 pkt 5b rozporządzenia nr 987/2009 nie może być brane pod uwagę dla ustalenia ustawodawstwa właściwego. Skoro według słowackiej instytucji ubezpieczeniowej A. M. (1) nie świadczył na terenie Słowacji pracy i nie podlegał ustawodawstwu słowackiemu to skoro wykonywał on i nadal wykonuje działalność gospodarczą na terenie Polski to podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie zabezpieczenia społecznego, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004.

Zasady obejmowania ubezpieczeniami społecznymi osób prowadzących pozarolniczą działalność regulują przepisy powołanej ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. nr 1442 tekst jedn. z późn. zm.)

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 cytowanej ustawy z dnia 13 października 1998 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność i zgodnie z art. 13 pkt 4 tej ustawy osoby te podlegają ubezpieczeniom społecznym - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności z wyłączeniem okresu, na który działalność została zwieszona.

W tej sytuacji odwołanie jako niezasadne należało oddalić gdyż nie było podstaw do uchylenia prawomocnej decyzji z 09.01.2014r. i decyzja z 18.09.2014r. zawiera prawidłowe rozstrzygnięcie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.